

Povestea noastra este una trista cu final fericit!!

Suntem un cuplu care timp de 30 de ani ne am dorit sa fim parinti!10 ani am luptat din toate puterile sa avem un copil! Cand am epuizat toate sansele de a avea un copil ,am inteles ca trebuie sa schimbam ceva,sa cautam alta directie!

Asa am decis sa mergem pe drumul adoptiei,drum care la prima vedere este unul anevoios si frustrant! Spre bucuria noastra nu a fost deloc asa!ca orice cuplu am optat pt un copil mic,fara probleme de sanatate etc....am decis sa mergem la lista cu copii greu adoptabili,lista de care ne era frica oarecum pentru ca acolo sunt copiii cu cele mai mari probleme,copii pe care nu- i vrea nimeni!!

Primul copil pe care l- am vazut a fost destinat sa fie al nostru.In momentul in care i- am vazut ochii negrii,mari si tristi am stiut ca el este,ca pe el il asteptam de atata timp.Ce scria in acel stufos dosar nu am vrut sa stim,am vrut sa- l cunoastem .Lucrul acesta s- a intamplat destul de repede.Copilul se afla la o casuta de tip familial.Cand l -am vazut ,am avut senzatia ca vad un ingeras .

Ochii negrii ,mari si tristi erau in fata mea.Era copia identica, in miniatură, a sotului meu!Din nou am avut acelasi sentiment ca el este, l- am iubit din prima clipa,din acele poze unde vazusem ochii mari,negrii si tristi.

L am luat in vizita si de atunci au trecut 10 luni.Mihaita a devenit MIHAI Aurelian[AURELIAN ESTE NUMELE TATĂLUI]

Acum dupa 10 luni de locuit impreuna, Mihaita este un copil perfect,foarte afectuos,iubitor si foarte sanatos . Este copilul pe care l -am asteptat timp de 30 de ani.

Noi suntem parinti fericiti ,mandrii de copilul nostru si recunoscatori celor de la DGASPC pentru ca ne-au ajutat sa ne gasim!!

Fam. P